

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:11
מוצש"ק.....5:41
סוף זמן ק"ש.....8:51
שיעורים כסדרן
בבלי.....שבת ס"ו
ירושלמי.....סוטה ל"א
תוספתא.....חולין פרק ו'

שעה 2, גליון 10 (60)

פרשת וישב כ"ד כסלו, מברכים חודש טבת, שעת תשע"ג לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ חנוכה ~

די קושיא פון בית יוסף

עס איז באקאנט די קשיא פון בית יוסף וואס פֿרעגט, אויב דער נס איז געווען אז אויל וואס קען ברענען נאר איין טאג האט געברענט אכט טעג. איז דאך דער נס געווען נאר זיבן טעג, ווייל איין טאג האט עס דאך געקענט ברענען?

מוהרא"ש שליט"א זאגט, אז די מלחמה פון די הייליגע חשמונאים מיט די יונים איז געווען, אז די יונים האבן איינגערעדט פאר די מענטשן אז די וועלט פירט זיך בדרך הטבע, אבער די הייליגע חשמונאים האבן מלחמה געהאלטן מיט זיי, און אויסגערופן מיט א שטארקייט אז נאר דער אייבערשטער פירט די וועלט, עס געשעהט גארנישט פון זיך אליין.

אזוי ווי די גמרא דערציילט (תענית כה.) אויף רבי חנינא בן דוסא, אז ווען זיין טאכטער האט בטעות אריינגעלייגט אין די שבת ליכט עסיג אנשטאט אויל, האט ער איר געזאגט; "דער זעלבער באשעפער וואס האט געמאכט אז אויל זאל ברענען, וועט מאכן אז עסיג זאל ברענען", און אזוי איז טאקע געווען די עסיג האט געברענט א גאנץ שבת, דאס איז געווען ווייל רבי חנינא בן דוסא האט געוואוסט דעם אמת, אז דאס וואס אויל ברענט, איז אויך נישט קיין דרך הטבע, עס איז אויך א נס פונעם אייבערשטן, און דערפאר קען דער אייבערשטער אויך מאכן אז עסיג ברענען.

און דערפאר האבן די הייליגע חשמונאים געמאכט דעם יום טוב חנוכה אכט טעג, אפילו דעם ערשטן טאג האט עס דאך געקענט ברענען, ווייל זיי האבן אונז

המשך בדף ב

פרשת השבוע

והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השנה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי, ר' נתן איז מסביר דעם פסוק (ליקוטי הלכות השקמת הפקר הלכה ג), אז א בינמל איז מרמז אויף חידושי תורה, וואס איז אזוי נוי א בינמל, צאמגעבינדן אסאך תורות פון אסאך פֿלעצער.

עס איז דא אסאך מיני חידושי תורה, אויף אסאך וועגן, פֿשט, רמז, דרוש, סוד, אבער די בעסטע חידושי תורה זענען, ווען דאס איז מחזק א מענטש, עס הייבט אים אויף, אז ער זאל מער דינען דעם באשעפער.

דאס האט יוסף הצדיק געזאגט: אלע שכמים זענען מחדש חידושי תורה, אבער מיין בינמל האט זיך אויפגעשטעלט, דאס מיינט אז מיינע חידושים זענען געמאכט אויפצוהייבן יודישע קינדער, זיי מחזק צו זיין, אז זיי זאלן זיך נישט לאזן צוברעכן פון גארנישט, נאר זיך שטארקן צו רעדן צום אייבערשטן, און דערפאר האבן זיך אלע בינמלעך געביקט צו מיין בינמל, ווייל דאס איז דער עיקר פון חידושי תורה, אז עס זאל זיין לעיבדא וְלמעשה זיך אויפצוהייבן און זיך שטארקן.

און אנדא טאר מען נישט זאגן אזעלכע חידושי תורה, וואס נארפן אראפ א מענטש, און מאכן אים פילן אז ער איז גארנישט ווערט, אז ער קען שוין מער נישט מצליח זיין, ווייל דער אמת איז א מענטש קען אייביג צוריק קומען צום אייבערשטן.

דער זחר הקדוש זאגט (הקדמה בראשית ה.) אז ווען מען איז מחדש אמת'ע חידושי תורה, באשאפט מען דורך דעם גייע הימלען, און ווען מען איז מחדש פאלשע חידושי תורה, באשאפט מען דורך דעם פאלשע הימלען.

לכאורה איז שווער ווי אזוי קען מען זאגן אז מען באשאפט פאלשע הימלען? אויב איז עס פאלש, איז עס דאך נישט קיין הימל? נאר דער פֿשט איז, אז אויב די חידושי תורה זאגן, אז פון הימל דארף מען דיר מער נישט האבן, מען קוקט שוין נישט אויף דיר פון הימל, דאס איז די פאלשע הימלען, ווייל פֿאמת קוקט דער אייבערשטער שטענדיג אויף יעדן איד, און ער דארף האבן יעדן איד.

דערפאר דארף מען זאגן נאר אזעלכע חידושים, וואס הייבן און שטארקן א איד, ווייטער אנצוגיין און דינען דעם אייבערשטן, און זיך נישט לאזן צוברעכן פון גארנישט.

(תוך הנחל סעודה שלישית נושב תשנ"ט לפ"ק)

ויהי ה' את יוסף ניהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן י"ב) אז אפילו ווען איד פאלט דורך מוט עבירות, ער איז נויט פונעם אייבערשטן, אויב אבער ער גיבט נישט אויף, ער בעהמ דעם

המשך בדף ב

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

אײבערשטן: "באשעפער העלף מיר, ווייז מיר דעם ריכטיגן וועג" וועט ער זיכער צום סוף זיין און ערליכער איד.

דער מדרש זאגט (מדרש תנחומא וישב) אויפן פסוק וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ, פּוֹמִיפֶר האט געזעהן אז דער אײבערשטער איז מיט יוסף, פֿרעגט דער מדרש: "ווי אזוי האט דער סמא'נער גוי פּוֹמִיפֶר געוואוסט אז דער אײבערשטער איז מיט יוסף? זאגט דער מדרש אז יוסף האט גישט אויפגעהערט צו רעדן צום אײבערשטן, ווען ער איז אריינגעגאנגען באדינען זיין הער, האט ער שטילערהיים געבעטן דעם אײבערשטן: "באשעפער, נאר דו קענסט מיר העלפן, העלף מיר אז איך זאל געפינען חן אין די אויגן פון מיין הער, ער זאל זיין צופרידן מיט מיר", און פּוֹמִיפֶר האט אים געפֿרעגט: "וואס זאגסטו דארט שטילערהיים? דו מאכסט מיר פֿישוף?" האט יוסף געענטפֿערט: "זיין, איך רעד נאר צום אײבערשטן, איך בעהט אים אז איך זאל מצליח זיין" און פון דעם האט פּוֹמִיפֶר געזעהן אז דער אײבערשטער איז מיט יוסף.

און דערפאר האט זיך יוסף געקענט דערהאלטן אין זיין שווערע מצב ווען ער איז פארנווארפן געווארן קיין מצרים, ווייל ער האט גישט אויפגעהערט צו בעטן דעם אײבערשטן אז ער זאל מצליח זיין.

דאס איז פֿשט אין פסוק, וַיְהִי ה' אִתּוֹ יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם, יוסף האט זייער מצליח געווען, אפילו ער איז געווען אין די מצר'שע הויז, ווייל ער האט זיך דערהאלטן, און ער האט גערעדט צום אײבערשטן, דערפאר האט ער מצליח געווען, און אַנקומען צו די העכסטע מדרגות.

(ואת התורה וישב ט)

וישב יעקב בארץ מגורי אביו, רש"י זאגט, נאכדעם וואס די תורה האט שגעל דערצייילט די מעשה פון עשו מיט זייערע מלחמות, הייבט ער אן צו דערצייילן באריכות די מעשה פון יעקב, אויף א לאנגע וועג, אלעס וואס עס אריבער געגאנגען אויף זיי.

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר, אז די עיקר גרויסקייט פון א מענטש רעכנט זיך, לויט וויפיל ער קען זיך דערהאלטן ווען עס גייט אויף אים אריבער שוועריקייטן, ווען א מענטש דערהאלט זיך, אפילו ווען עס גייט אים שווער, איז ער זוכה צו צוקומען צו די גרעסטע מדרגות.

דאס איז פֿשט וואס רש"י זאגט, ווען עס קומט צו די מעשה פון עשו איז גישט אינגערעסאנט צו מאַרדך זיין מיט זייערע מעשיות, ווייל די רשעים דערהאלטן זיך גישט ווען עס גייט אויף זיי אריבער שוועריקייטן.

אַבער ווען עס קומט אָבער צו יעקב, לוינט זיך יא צו מאַרדך זיין אין זיינע מעשיות, ווייל מען זעהט ווי ער האט זיך דערהאלטן, אפילו ווען עס איז אויף אים דורך געגאנגען שוועריקייטן און יסורים.

(תוך הנחל ליל שבת וישב תשע"א לפ"ק)

שיחות מוהרא"ש

געוואלט ווייזן, אז פונקט ווי יעדער ווייסט אז זיבן טעג איז געווען א נס, די זעלבע נס איז אויך געווען דעם ערשטן טאג, ווייל שטענדיג ווען אויל ברענט איז עס א נס, ווייל עס איז בכלל גישט דא קיין דרך הטבע, אלעס פירט נאר דער אײבערשטער אליין,

(שיחות מוהרא"ש חלק ד' ערך טבע)

יעדער איד איז ווי א פֿהן גדול

מוהרא"ש שליט"א זאגט אז ביים צינדן די חנוכה ליכט ווערט יעדער איד אזוי ווי דער פֿהן גדול וואס האט געצונדן די מנורה אין בית המקדש.

אזוי ווי דער הייליגער רמב"ן הקדוש זאגט (ריש פרשת בהעלותך), אויף דעם מדרש (במדבר רבה פרשה ט"ו סי' ו') וואס זאגט, אז ווען אהרן האט געזעהן אז זיין שבת, שבת לוי, האט גישט מקריב געווען צוזאמען מיט די אנדערע נשיאים ביים חנוכת המשכן, האט ער געהאט חלישת הדעת, פארוואס זיין שבת איז ארויסגעפאלן, האט אים דער אײבערשטער בארוהיגט און געזאגט: דיין זאך איז נאך גרעסער פון זייער זאך, ווייל די קרבנות איז נאר דא, ווען די בית המקדש שטייט, אבער דו וועסט אָנצינדן די מנורה, וואס דאס וועט זיין אויף אייביג, ווי דער פסוק זאגט אל מול פני המנורה יאירו.

פֿרעגט אויף דעם דער רמב"ן, די מנורה וואס אהרן הפֿהן האט געצונדן איז דאך אויך נאר געווען ווען דער בית המקדש שטייט? פארוואס האט אים דער אײבערשטער געזאגט אז די מנורה וועט זיין אויף אייביג? נאר וואס דען דאס גייט ארויף אויף די הייליגע חנוכה ליכט וואס בלייבט אויף אייביג אפילו אין גלות.

זעהט מען פון דעם, אז יעדער איד ווען ער צינד די חנוכה ליכט, איז ער אזוי ווי דער פֿהן גדול אין בית המקדש, און דערפאר איז דעמאלט'ס די בעסטע צייט אז יעדער טאטע זאל צוזאם נעמען זיינע קינדער ביי די חנוכה ליכט און זינגען מיט זיי די זמירות און אויסלערנען פאר די קינדער אז דער אײבערשטער איז שטענדיג מיט אונז, און

וואס מען דארף האבן, איז נאר דא איין עצה, צו דערצייילן פארן אײבערשטן, און דער נאמען "חנוכה", איז אויך מרמז אויף "חינוך", אז חנוכה איז א ספעציעלע צייט צו מחנך זיין די קינדער, צו געדענקען אז דער אײבערשטער איז שטענדיג מיט אונז.

אזוי ווי עס שטייט ביים פלאץ פון בית המקדש "מה נורא המקום הזה, אין זה כי אם בית אלקים זה" "שער השמים", די זעלבע ביי יעדן איד אינדערהיים, וואס צינד די חנוכה ליכט, איז אזוי ווי ער איז יעצט אין בית המקדש, אין וואס מען בעהט ביי די חנוכה ליכט, גייט גלייך ארויף צום שער השמים און ווערט שגעל אנגענומען לרחמים ולרצון.

דערפאר זענען די טעג פון חנוכה ספעציעל מסוגל צו אויסבעטן ביים אײבערשטן וואס מען וויל, אפילו א גאנץ יאר קען מען אויך בעטן דעם אײבערשטן, אבער חנוכה קען מען גרינגער און שגעלער פועל'ן אלע מיני ישועות, און נאך מער בשעת מען זיצט ביי די חנוכה ליכט, מען קוקט אויף די ליכט, קען מען נאר אסאך פועל'ן, וואויל איז דעם וואס ניצט אויס די הייליגע טעג, און זיצט ביי די הייליגע חנוכה ליכט און בעהט ביים אײבערשטן אלעס וואס ער דארף האבן ברוחניות און בגשמיות, וועט ער זיכער אויס'פועל'ן גרויסע ישועות.

(שיחות מוהרא"ש חלק ה' חלק ט"ז ערך חנוכה)

אשר בנחל ~ יעדער איד שפירט ~

חסדי השם יתברך דאס מיר זענען יעצט אין די הייליגע טעג פון חנוכה, וואס עס ווערט געברענגט אין הייליגן ספר "בני יששכר" דאס בשעת די לעכטעלעך פון חנוכה ברענען דעמאלטס לייכט דער אור הגנוז וואס האט געלאכטן פאר אדם הראשון קודם החטא. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן פד), דאס דער גרויסער לעכט דער אור הגנוז לייכט לעולם יעדן טאג פארן מענטש, נאר ווייל לידער אז א מענטש זינדגט לא עלינו, דעמאלטס קומט אים אריין אין מח מחשבה שלעכטע געדאנקען וואס זיי טרייבן אים ארויס פון שפירן דעם גרויסן לעכט דער אור הגנוז, דאס לעכטיגקייט פונעם בורא פל עולמים. אבער מיט מדת אהבה ליבשאפט איין איד צום אנדערן, קען מען פארטרייבן דאס פינסטערניש, ביז ער זאל אויף זען דעם גרויסן לעכט דער אור הגנוז, עין שם.

אבער חנוכה בעת מען צינדט אן די לעכטעלעך דעמאלטס קען יעדער איד שפירן דאס לעכטיגקייט פונעם בורא פל עולמים, - אפילו איינער וואס איז אראפ געפאלן וכו', וועגן דעם צינדט מען למטה מעשרה טפחים וכו'. איבער דעם זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ב') אז די טעג פון חנוכה זענען טעג פון דאנקען און לויבן דעם בורא פל עולמים אויף די חסדים ורחמים גמורים וואס ער האט אונז געטון. יעדער איד קען זען און שפירן באשיינפערליך די חסדים ורחמים גמורים וואס דער בורא פל עולמים טוט מיט אונז יעדער טאג און יעדע שעה און יעדע רגע, אזוי ווי מיר זאגן דריי מאל א טאג ביים דאווענען "גודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בגדיך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל ניסוך ועל נפלאותך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך".

ווי זיס איז די תפלה און הודאה וואס מיר לויבן און דאנקען דעם הייליגן באשעפער, אויף די אלע גוטס וואס ער טוט מיט אונז, דאס דארף אונז אריינברענגען א געוואלדיגע שמחה. ווארום אז דער מענטש באטראכט גוט גוט די גרויס רחמנות וואס דער בורא פל עולמים האט אויף אונז, און ער היט אונז אפ פון אלעם שלעכטס און פון אלע קרענק, און פון אלע צרות וסורים, דאס דארף אונז אריינברענגען זייער א גרויסע שמחה, ווייל ס'איז נאכנישט דא נאך אזא שמחה וואס דער מענטש שפירט אויף זיך דאס רחמנות פון בורא פל עולמים: ער איז געזונט, זיין ווייב איז געזונט, און די קינדער זענען געזונט, מיט דעם אליין קען מען שוין פרייליך זיין. ווארום לידער וויפיל קראנקע מענטשן זענען פארהאנען מיט אלע סארטן מחלות וחקלאים רעים וכו' וכו'? דער רבוננו של עולם זאל שיקן א רפואה שלימה פאר אלע קראנקע אידישע קינדער. - און אז ער איז געזונט, מיט דעם אליין דארף ער זיך פרייען.

(אשר בנחל באדיש חלק ב' מקמב ב')

ספורי מעשיות

מעשה א' מאבדת בת המלך

פארזעצונג פון פריער

נאך דעם האט די מלכה א קוק געטאן און האט געזען איינער ליגט אין א ווינקעלע האט זי אים דערקענט, איז זי אויפגעשטאנען פון דער שטול און איז צו אים געגאנגען און האט אים אנגערירט, און האט אים געפרעגט קאנסטו מיך? האט ער איר געענטפערט יא. איך קען דיך דו ביסט די בת מלך וואס איז פארפאלן געווארן. האט ער זי געפרעגט ווי קומסטו אהער. האט זי אים געענטפערט ווייל דעם טאטן האט זיך אים ארויסגעכאפט דאס ווארט (היינו אז דער נישט גוטער זאל דיך נעמען) און דא איז דאס ארט וואס איז נישט גוט. האט ער איר דערציילט אז איר פאטער איז זיך זייער מצער. און ער זוכט זי כמה וכמה שנים.

און האט זי געפרעגט. ווי אזוי קען איך דיך ארויסנעמען. האט זי אים געענטפערט. דו קאנסט מיך נישט ארויסנעמען. סיידן אז דו זאלסט דיר אויסקלויבן אן ארט און זאלסט דארט זיצן איין יאר. און א גאנץ יאר זאלסטו בענקען נאך מיר זאלסט מיך ארויסנעמען, און ווען דו וועסט האבן צייט זאלסטו רק בענקען און וועלן און האפן מיך ארויסצונעמען. און זאלסט פאסטן. און אין דעם אונטערשטן טאג פון דעם יאר זאלסטו פאסטן און זאלסט ניט שלאפן דעם גאנצן מעת לעת. איז ער געגאנגען און האט אזוי געטאן.

אפרסמון

נהרי

ווען א איד איז זוכה און ער לערנט תורה, אפילו ווען ער איז נאך אין די פלאץ פון די סטרא אחרא, אפילו ער איז נאך זייער ווייט פונעם אייבערשטן, אבער ער קוקט נישט אויף גארנישט און ער כאפט אריין וויפיל תורה ער קען, דעמאלטס באווייזט זיך צו אים זיין נשמה, זיין נשמה וועקט זיך אויף, און הייבט אים אן פרעגן ווי ער געפינט זיך אויף דער וועלט, און ער וועקט זיך אויף און הייבט אן צו תשובה טוהן און צוריק קומען צום אייבערשטן.

און זי האט אים געפרעגט "ווי אזוי קומסטו אהער?", ווייל ווען א איד וויל תשובה טוהן, מוז ער זיך אויסרעדן פארן אייבערשטן, ער דארף ארויס זאגן פון מויל וואס ער האט געטוהן שלעכטס, און דעמאלטס גייען די עבירות ארויס פון זיינע ביינער, און דערפאר האט די נשמה אזוי ארום געדרייט מיט אים אז ער זאל אליינס אויסדערציילן אלעס וואס ער האט געטוהן ביז ער איז אנגעקומען צו די פלאץ פון די סטרא אחרא.

און ער האט איר דערציילט אז איר פאטער איז זיך זייער מצער, און ער זוכט זי שוין אסאך יארן, דער אייבערשטער איז זיך זייער מצער ווען א איד ווערט פארפאלן ביים יצר הרע, און ער ווארט זייער שטארק אז דער איד זאל זיך צוריק קערן צו אים ווי שגעלער.

און זי האט האט אים געגעבן די עצה ווי אזוי ער ארויסנעמען זיין נשמה פון שלעכטס, אז די איינציגסטע עצה איז נאר אז ער זאל טרעפן א פלאץ און א גאנץ יאר נאר האפן און בענקן און אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל שוין זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד, און אויב א איד וועט דאס טוהן וועט אים דער אייבערשטער זיכער העלפן אז ער וועט טאקע זיין אן ערליכער איד.

און די לעצטע טאג זאל ער פאסטן, דאס גייט ארויף אויף די לעצטע טאג פון יאר, ערב ראש השנה וואס עס ווערט געברענגט אין שלחן ערוך אז מען פירט זיך דעמאלטס צו פאסטן.

און זאלסט נישט שלאפן, אזוי ווי עס שטייט אין רמ"א אז מען זאל נישט שלאפן ראש השנה, און דער עיקר איז נאר צו האפן און בענקן און בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל שוין ארויס גיין פון אלע שלעכטס אין וואס מען איז אריין געפאלן.

איז ער געגאנגען און האט אזוי געטאן. פארשטייט זיך אז דער עיקר עצה איז נאר ווען מען פאלגט טאקע, און מען טוט די אלע עצות וואס דער צדיק לערנט אונז, דעמאלטס וועלן מיר זיכער זיין ערליכע אידן.

(פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה)

אַשֶׁר בְּנַחַל

~ ס'איז קיינמאל נישט שפּעט ~

ווען אַ מענטש האלט ביי זיך אַז יעצט הייבט ער אָן פון גיי, יעצט הייבט ער אָן דאס ערשטע מאל צו דאָנענען, יעצט הייבט ער אָן דאס ערשטע מאל צו לערנען, יעצט הייבט ער אָן דעם ערשטן מאל מקנים צו זיין די מצוות, דאס איז די העכסטע מדריגה. אזוי ווי דער מאָר הקב"ה "אין חוץ חסידות פתחילתה", ס'איז נאכנישט דא אַזאַ שטאַרקייט ביים מענטש ווי דאס אָנהייב. דערפאר לערנט אונז דער הייליגער יום טוב פון חנוכה אַ נייע לימוד - "התחדשות", באַנייען זיך - "חנוכה" מיינט זיך מחנך זיין.

נישט ווי די יונים האָבן אונז גענואלט אריינזאָרפן אין אַ יאָש, דאס מיר זענען שוין פאַרפאלן, מיר זינקען שוין אין אַ געדעכטע פּלאַטע, ווי ס'שטייט (תהלים 124) "טבַּעַתִּי בְּיַם מְצוּלָה וְאִין מַעַמְד", דאס איך זינק אין אַ געדעכטע פּלאַטע, און איך קען שוין נישט בלייבן שטיין. דאס איז געווען די קליפה פון יון, אריינצופּרענגען אין אַ מענטש אַ יאָש אַז דו זינקסט שוין אין אַ געדעכטע פּלאַטע וואס דו וועסט שוין קיינמאל נישט קענען שטיין בלייבן. אָבער די צדיקים אין יענע צייט האָבן אונז אריינגעשיינט אַ לעכטיגקייט פון אַמונה הקדושה, גלייבן אין בורא פּל עולמים אַז ס'איז קיינמאל נישט שפּעט, און קיינמאל נישט פאַרפאלן.

(אַשֶׁר בְּנַחַל בְּאֵיִשׁ חֶלֶק ב' מִקְתָּב ב')

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

מעמד קביעת מזוזה אין בית המדרש אין מאנסי

די פארגאנגענע וואך זונטאג איז פארגעקומען דער מעמד קביעת מזוזות דורך מוהרא"ש שליט"א אין אונזער בית המדרש אין מאנסי.

אין מאנסי איז דער נייער בית המדרש שוין ברייט באקאנט אלץ א געשמאקע שוהל ווי אידן קומען זיך צוזאם זיך מחזק זיין מיטן רבינס לימודים.

יעצט לכבוד די קביעת מזוזות איז פארגעקומען א מסיבת לחיים אין בית המדרש, ווי עס זענען זיך צוזאמגעקומען די מתפללים און תושבי העיר, מוהרא"ש האט גערעדט דברות קודש ווי ער האט אנגעוואונטשן אז דער בית המדרש זאל האבן גרויס הצלחה, און אויפטוהן די ריכטיגע פעולות. גדול יהיה כבוד הבית!

מוהרא"ש שרייבט מכתב קודש פאר בחורי הישיבה

לכבוד דעם בעפארשטייענדן יום טוב חנוכה, האט מוהרא"ש שליט"א געשריבן א לענגערע בריוו פאר די תלמידי הישיבה.

מוהרא"ש שרייבט פאר די בחורים אז יעצט אין די טעג פון חנוכה איז די ריכטיגע צייט זיך צו פריש באנייען ובפרט אין לימוד התורה זיך צו שטארקן זייער צו לערנען אסאך תורה, און ספעציעל אין לימוד משניות צו לערנען גאר אסאך משניות, וואס דאס רייניגט און הייליגט דעם מענטש, און ברענגט אים אלעס גוט'ס.

אויך איז מוהרא"ש מעורר די בחורים צו נעמען איין מסכת גמרא און עס איבערזוכן הונדערט און איין מאל, און דערנאך נעמען אזוי נאך א מסכת, און נאך א מסכת ביז ווען מען וועט זוכה זיין צו ענדיגן גאנץ ש"ס הונדערט און איין מאל, כאטש עס זעהט אויס ווי ממש אוממעגליך עס צו קענען אויספירן, אבער איינער וואס פאלגט דעם רבין און ער לערנט אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון רבין קען דאס באווייזן. און דערפאר דארפן די בחורים זיין זייער פרייליך אז זיי האבן זוכה געווען צו לערנען אין אזא ישיבה ווי מען לערנט אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון רבין.

אויך איז מוהרא"ש מעורר צו זיין פרייליך שטענדיג, וואס דאס ברענגט דעם מענטש נאנט צום אייבערשטן.

און מוהרא"ש פירט אויס דעם בריוו: "זעה זיך צו שטארקן, און זאלסט זיך האלטן אין די ראמען פון די ישיבה, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, און דו וועסט זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף די וועלט, גארנישט וועט דיך קענען אראפקלאפן און אראפנידערן". קבעו שיר ורננים!

זמני הדלקת נר חנוכה

אצל ב"ק מוהרא"ש שליט"א

בכל לילה תיכף אחר תפלת מעריב

בזמן מוצאי שבת.

בביתו נאווה קודש

למעלה 1129 42th St.

מיר נעמען אן צו פרינטן און קאפיען

black & white and color copies

פאר גאר ביליגע פרייזן.

Black & white 5¢ ea. (Min Qty 400)

Color 35¢ ea. (Min Qty 100)

פאר א גרעסערע צאל קאפיעס
רופט אריין פאר די פרייזן

Email us: tiferesprinting@gmail.com

Call us: 347-559-5554

The Art of Fine

For all Occasions
Friendly Rates

PHOTO&VIDEO

Avremel Baum Office: 718-436-6044 Cell: 347-526-7142

Enhance Your Simcha with Unnoticeable Video
Good Professional Quality Shooting

BIG APPEL WOODWORKING

Moulding & Door Installation - Custom Closet Shelving & Paneling

Isaac Appel
718.636.9667
646.302.8957

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועסטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com